

УДК 811.161.2'373.4:[069:5]
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/51-57>

Іванна ФЕЦКО,
orcid.org/0000-0001-9396-8608
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри українського прикладного мовознавства
Львівського національного університету імені Івана Франка
(Львів, Україна) *ivanka_fly@ukr.net*

ЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ ТЕРМІНОСИСТЕМИ ПРИРОДНИЧОМУЗЕЙНОЇ СПРАВИ

Сучасна українська термінологія є відносно стабільною і закріпленою традицією лексико-семантичною системою, що перебуває у стані безперервного руху і поступового вдосконалення. Нині в мовознавстві дедалі більше уваги науковці приділяють лінгвістичному аналізу фахової мови різних галузей знань. Потребують спеціального лінгвістичного аналізу парадигматичні відношення між термінами, яким належить важлива роль в організації терміносистеми природничомузейної справи.

У статті окреслено специфіку терміносистеми природничомузейної справи на матеріалі словника-довідника природничої музейної термінології О. Климишина, виділено основні лексико-тематичні групи, визначено особливості лексико-семантичних відношень (синонімії, антонімії, гіперо-гіпонімії), з'ясовано склад терміносистеми за структурою і походженням, з'ясовано специфіку елементів досліджуваної термінної системи.

До складу музейної терміносистеми природничого профілю належать терміноодиниці, що позначають: нормативні акти та документи, керівні підрозділи та організації, науки, розділи і підрозділи, пов'язані з природничомузейною справою, заклади та установи, музейні території, приміщення та їхні частини, довідкові музейні елементи та інформаційні структури тощо. Терміносистема природничомузейної справи є сукупністю синтетичних (простих, однокомпонентних) та аналітичних (складених, багатоконпонентних) терміноодиниць, які співвідносяться з понятійною системою природничомузейної галузі, перебувають у взаємозв'язку та взаємодії, піддаються свідомому регулюванню й упорядкуванню.

Українська термінна система природничомузейної справи є специфічним поєднанням терміноодиниць, що за походженням своїм має досить неоднорідний характер. Тезаурус сучасної природничомузейної галузі містить чимало запозичень з різних мов: латинської, французької, німецької та ін.

В організації терміносистеми природничомузейної справи на рівні лексико-семантичної парадигматики визначальними є синонімія, антонімія та гіперо-гіпонімія відношення.

Ключові слова: українська мова, термін, терміносистема природничомузейної справи, лексико-тематична група, гіперо-гіпонімія синонімія, антонімія, запозичення.

Ivanna FETSKO,
orcid.org/0000-0001-9396-8608
Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department of Applied Linguistic
Ivan Franko National University of Lviv
(Lviv, Ukraine) *ivanka_fly@ukr.net*

LINGUISTIC ASPECTS OF ANALYSIS OF TERMINOLOGICAL SYSTEM OF NATURAL MUSEUM WORK

Modern Ukrainian terminology is a relatively stable and fixed traditional lexical and semantic system that is in a state of continuous movement and gradual improvement. Nowadays in linguistics, scientists pay more and more attention to the linguistic analysis of the professional language of various fields of knowledge. It is required a special linguistic analysis of paradigmatic relationship between terms that plays an important role in organizing the terminological system of natural museum work.

The article outlines the specifics of the terminological system of natural museum work based on the material of the dictionary-reference of natural museum terminology named after O. Klymyshyn, highlights the main lexical and thematic groups, identifies features of lexical and semantic relations (synonyms, antonyms, hypero-hyponymy), the specifics of the elements of the studied term system are also clarified.

The museum terminological system of natural profile includes terms that denote the regulations and documents, governing units and organizations, science, chapters and subdivisions related to natural museum work, institutions, museum areas, premises and their parts, reference museum elements and information structures, etc. The term system of natural museum work is a set of synthetic (simple, one-component) and analytical (compounded, multicomponent)

terminological units that are related to the conceptual system of the natural museum industry, interconnected and interacted, and are exposed to conscious regulation and ordering.

Ukrainian terminological system of natural museum work is a specific combination of terminological units which are quite heterogeneous in their origin. Thesaurus of the modern natural museum industry contains several borrowings from different languages: Latin, French, German and others.

The synonymous, antonymous and hypero-hyponymic relations are determining factors in the organization of the terminological system of natural museum work at the level of lexical and semantic paradigm.

Key words: *Ukrainian language, term, terminological system of natural museum work, lexical and thematic group, hypero-hyponymy, synonymy, antonymy, borrowing.*

Вступ. Одним із найважливіших завдань сучасної науки є вивчення термінології, її семантики, структури, закономірностей творення та перспектив розвитку. Сучасна українська термінологія – це відносно стабільна і закріплена традицією лексико-семантична система, що перебуває у стані безперервного руху і поступового вдосконалення. Терміни пояснюють різні спеціальні поняття, які утворюють терміносистеми. І кожна терміносистема окреслює систему понять окремих наук, наукових напрямків, явища різних сфер людської діяльності.

Аналіз досліджень. Нині в мовознавстві дедалі більше уваги науковці приділяють лінгвістичному аналізу фахової мови різних галузей знань. Дослідженням різних аспектів окремих терміносистем та висвітленню загальних питань термінології присвячено роботи багатьох дослідників. Так, М. Опанасюк та Г. Кухарчук окреслюють словотвірно-структурні особливості технічної термінології (Опанасюк, Кухарчук, 2007), Є. Гапонова здійснює лексико-генетичне дослідження української криміналістичної термінології (Гапонова, 2010), Д. Шапран здійснює характеристику семантичної організації української маркетингової терміносистеми (Шапран, 2010), М. Вереш здійснює загальну лінгвістичну характеристику християнсько-богословської терміносистеми (Вереш, 2013), Я. Мар'янюк розглядає специфіку й структуру системної організації української термінології дизайну (Мар'янюк, 2013), І. Ментинська досліджує лексико-генетичні особливості сучасної комп'ютерної термінології (Ментинська, 2014), С. Дорошенко вивчає українську термінологію нафтогазової промисловості з погляду структури (Дорошенко, 2016), І. Шелепкова аналізує структурно-семантичний склад української економічної термінології на сучасному етапі розвитку (Шелепкова, 2016), В. Борисов обґрунтовує системну організацію української термінології управління у сфері освіти (Борисов, 2019) та ін.

Незважаючи на велику кількість різноаспектних наукових досліджень і високу значущість наукових здобутків, виникає необхідність саме у дослідженні терміносистеми природничомузей-

ної справи, оскільки ця галузь залишається ще недостатньо вивченою, що й становить **актуальність** нашого дослідження.

Метою статті є визначення структурно-семантичного й генетичного складу української терміносистеми природничомузейної справи і проведення її комплексного лінгвістичного аналізу.

Об'єкт дослідження – терміни природничомузейної галузі української мови.

Предмет дослідження – структурно-семантичні й генетичні особливості музейної терміносистеми природничого профілю.

Джерельну базу роботи формує словник-довідник природничої музейної термінології О. Климишина (Климишин, 2003).

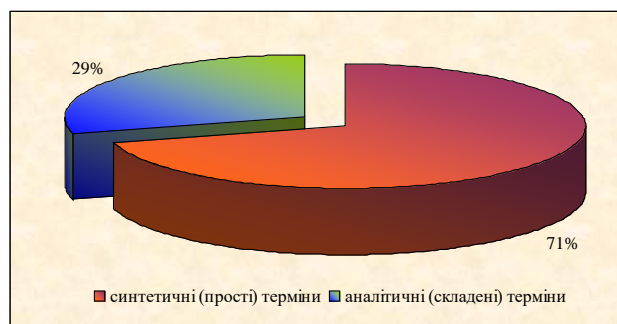
Виклад основного матеріалу. Основним системотворчим чинником у досліджуваній підсистемі літературної мови є понятійна співвіднесеність між терміноодинацями. Тому доцільно зосередити увагу на парадигматичних відношеннях у галузі природничомузейної справи, в основу дослідження яких необхідно взяти принцип групування за родовим поняттям, тобто принцип виділення лексико-тематичних груп. До складу музейної терміносистеми природничого профілю належать терміноодинаці, що позначають: нормативні акти та документи (акт внутрішньої передачі, акт звіряння наявності фондів, акт приймання, акт про втрату, акт про пошкодження музейних предметів, акт про списання, документація експозиції, інвентарна картотека, книга відгуків, книга реєстрації актів, конвенція про біорізноманіття, міжнародний кодекс ботанічної номенклатури, паспорт музейного предмета науковий, польова документація, програма відрядження з комплектування, програма музейної експедиції, робочі креслення, статут музею, Червоний список видів та ін.), керівні підрозділи та організації (всесвітній фонд охорони дикої природи, Міжнародна рада музеїв, міжнародна спілка охорони природи і природних ресурсів, Редакційно-видавнича рада музею та ін.), науки, розділи і підрозділи, пов'язані з природничомузейною справою (альгологія, анатомія тварин порівняльна, ареалогія, архітектоніка, батрахо-

логія, біоніка, ботаніка, генетика, геохронологія, ґрунтознавство, дендрохронологія, ентомологія, історія музейної справи, іхтіологія, карпологи́я, мікологія, музейна педагогіка, музейна справа, музейне джерелознавство, музеографія, музеологія загальна, музеологія природнича, неонтологія, орнітологія, природознавство, топографія, фітопатологія, хронобіологія та ін.), заклади та установи (біосферний заповідник, ботанічний сад, віварій, вундеркамера, дендрологічний парк, заказник, зоологічний парк, камера раритетів, колектор, кунсткамера, музей, національний природний парк, парк-пам'ятка садово-паркового мистецтва, серпентарій, центр мистецтва та ін.), музейні підрозділи (архів музею, бібліотека музею, еколого-просвітницький центр, лабораторія музею та ін.), музейні території, приміщення та їхні частини (експозиційна площа, експозиційний пояс, зал колекційний, зал виставковий, зал вступний, зал меморіальний, нумізматичний кабінет, фондосховище та ін.), довідкові музейні елементи та інформаційні структури (анкета, анотація, буклет, експозиційний маршрут, етикетка, іконотека, інвентарна картка, інвентарний номер, індекс, картотека, легенда карти, монтажний лист експозиції, тезаурус музею, тексти в експозиції, фонотека, штандорти та ін.), предмети, обладнання та устаткування (бутафорія, гербарій, гербарний аркуш, гербарний екземпляр, голограма, діорама, ексикат, експонат провідний, камера франке, макет, медальйон, муляж, опудало, панорама, подіум, раритет, реліквія, стенд, турнікет, фотоплан та ін.), посади та спеціалізації музейних працівників (директор музею, експозиційник, куратор, лектор-екскурсовод, музейний доглядач, музеолог, натураліст, препаратортаксидерміст, реставратор, таксономіст, хранитель головний, хранитель фондів, художник експозиції та ін.) тощо. Усі виділені лексико-тематичні групи перебувають у центрі досліджуваної терміносистеми. Вони є основними й охоплюють найбільш уживані однокомпонентні терміни (як питомі, так і запозичені), а також утворені на їхній основі терміносполуки. Кожна з лексико-тематичних груп є відкритою мікросистемою, члени якої вступають у певні зв'язки між собою.

Усі термінні системи, зокрема й терміносистема природничомузейної справи, як уже зазначено вище, є сукупністю синтетичних (простих, однокомпонентних – аквамарин, біогрупа, буклет, гербарій, діорама, дермопластика, дублет, габітус, ексикат, етикетаж, лектор-екскурсовод, опудало, подіум, популяція, раритет, резерват, суцесія, таксація, урбасистема, фітотрон та

ін.) та аналітичних (складених, багатокомпонентних – нумізматичний кабінет, вирішення експозиції генеральне, закон гомологічних рядів спадкової мінливості, зміст природничомузейної експозиції, іконотека, легенда карти, монтажний лист експозиції, предмет загальної музеології, предмет музейного значення, система зберігання музейних фондів, тип музейних предметів та ін.) терміноодиниць, які співвідносяться з понятійною системою природничомузейної галузі, перебувають у взаємозв'язку та взаємодії, піддаються свідомому регулюванню й упорядкуванню. Більшість термінономінацій музейної галузі природничого профілю належать до синтетичних терміноодиниць (див. діаграму 1).

Аналіз словникового матеріалу однокомпонентних термінів дозволив виокремити групи терміноодиниць у межах природничомузейної справи, що об'єднані спільною граматичною ознакою, синтаксичними та словотвірними особливостями: терміни-іменники (альпінарій, арборетум, асиміляція, біом, варієтет, вивітрювання, габітус, генерація, герпетологія, демотоп, дератизація, доломіт, екзувій, ендемізм, зональність, інфауна, картографія, меропланктон, оптимум, плато, покоління, рамфотека та ін.), терміни-прикметники (валідований, вітальний, дистальний, летальний, медіальний, натуральний, проксимальний, торакальний та ін.), терміни-субстантивовані прикметники (як позначення таксономічної класифікації терміноодиниць: багатоклітинні, буревісникоподібні, вториннороті, голкошкірі, дводольні, дрімлюгоподібні, єнотові, кишковорожнинні та ін.).

Діаграма 1. Кількісне співвідношення терміноодиниць природничомузейної справи за кількістю залучених компонентів

Українська термінна система природничомузейної справи є специфічним поєднанням терміноодиниць, що за походженням своїм має досить неоднорідний характер. Тезаурус сучасної природничомузейної галузі містить чимало запози-

чень з різних мов. Найвиразніше проявляється вплив неслов'янських, насамперед класичних мов, здебільшого латинської (*аберація, агломерат, адаптація, акваторія, аботація, ареал, атрибут, віварій, габітус, гербарій, гібрид, екземпляр, ексикат, експозиція, інвазія, інволюція, індекс, коадаптація, колекція, континуум, лігнін, оптимум, ректифікат, реліквія, реставрація* та ін.), грецької (*аерація, батіаль, біота, геодезія, пірит, таксономія, фратрія* та ін.). Простежуємо в досліджуваній терміносистемі вплив романогерманських мов, зокрема французької (*анкета, вернісаж, грот, кадастр, макет, медальйон, фіксатор* та ін.), німецької (*грабен, торф, шліф, штамп, штрек, шурф* та ін.) тощо. Отже, у словниковому складі мови термінна лексика відіграє значну роль. Нові поняття в науці потребують нових номінацій. Це супроводжується появою нових терміноодиниць.

В організації терміносистеми природничомузейної справи на рівні лексико-семантичної парадигматики визначальними є синонімі, антонімі та гіперо-гіпонімі відношення.

Поширеним типом лексико-семантичних відношень є синонімія, тобто наявність мовних одиниць із близькими або тотожними значеннями, але відмінною звуковою формою. У загальнолітературній мові синонімія є позитивним явищем, що сприяє її збагаченню. Проте у фаховому спілкуванні вживання синонімів може заважати взаєморозумінню. Синонімію, що зумовлює неточність, нечіткість змісту терміна, здебільшого дослідники кваліфікують як негативну ознаку термінної лексики (Польщикова, 2010: 42). Але дослідження різних галузей, видання значної кількості термінних словників доводять, що синонімія властива практично всім термінним системам української мови на всіх етапах їх розвитку. Синоніми в музейній терміносистемі природничого профілю – це терміни, які позначають один і той самий предмет, але при цьому можуть мати тотожні або близькі значення, різняться будовою, походженням та особливостями вживання.

Усі терміни-синоніми музейної терміносистеми природничого профілю за етимологічною ознакою можна умовно поділити на такі групи: 1) запозичений термін і власне український відповідник до нього: *автогамія – самозапилення, автотомія – самоскалічення, адаптація – пристосованість, анемофілія – вітрозапилення, афілія – безлистість, генерація – покоління, гіатус – прогалина, ембріон – зародок, ендодікія – квартиранство, ентомофаги – комахоїди, індекс – покажчик, індивід – особина, коменса-*

лізм – нахлібництво, літифікація – скам'яніння, педологія – ґрунтознавство, репродукція – розмноження, седиментація – осадоначення та ін.; 2) два власне українські терміни: жуки – твердокрилі, згря – стадо, куці – чагарники, мацаки – цупальця, паводок – повінь, покривники – оборонники, ратиці – копита, суходіл – суша та ін.; 3) синонімічні іншомовні терміни: аборигени – автохтони, авіфауна – орнітофауна, алохтони – іммігранти, арборетум – дендрарій, буришин – янтар, деструктори – редуценти, таксидермія – дермопластика та ін.

У синонімічні відношення вступають різні за структурою природничомузейні терміни: 1) однокомпонентний термін – однокомпонентний термін: *авторегуляція – саморегуляція, аквамарин – берил, гали – цецидії, глетчер – льодовик, грибниця – міцелій, губки – порифери, дзеркальце – тапетум, живиця – терпентин, камедь – глей, моногамія – одношлюбність, плазуни – рептилії та ін.; 2) однокомпонентний термін – терміносполука: *альціонарії – восьмипроменеві корали, аботація – пояснювальний текст, антагонізм – конкуренція організмів, антропоген – четвертинний період, антропофіли – синантропні організми, габітус – зовнішній вигляд, демекологія – популяційна екологія, зразок – гербарний екземпляр, ксеногамія – перехресне запилення, лісознавство – лісова біогеоценологія, фітогеографія – географія рослин, форпроект – генеральне вирішення експозиції, хітони – панцирні молюски та ін.; 3) терміносполука – терміносполука: *білатеральна симетрія – двобічна симетрія, життєвий цикл – цикл розвитку, ланцюги живлення – трофічні ланцюги, музейна збірка – музейне зібрання, популяційні хвилі – хвилі життя, чорнильний мішок – чорнильна залоза та ін.***

Незважаючи на вимогу не використовувати синонімів в одній терміносистемі, синонімія термінів властива природничомузейній терміносистемі музейного профілю. Вона виявляється на різних рівнях. Тому синоніми в термінології доречні, зокрема вони необхідні для наукового означення поняття і тлумачення терміна (особливо чужомовного походження), найбільш точного висловлювання думки, особливо коли межу між поняттями нечітко окреслено, й уникання повторів тієї самої мовної одиниці чи терміносполуки.

Однією з істотних ознак системності термінології є відношення протилежності, які знаходять своє вираження в антонімії. Антонімія апріорно займає важливе місце в термінології, адже будь-яке явище, поняття, предмет сприймають глибше та яскравіше в зіставленні чи протиставленні.

На рівні антонімних відношень українська терміносистема природничомузейної справи є достатньо неоднорідною за структурою, складом і ступенем протилежності.

За планом вираження антонімні терміноодиниці музейництва природничого профілю можуть бути однокомпонентними термінами та терміносполуками.

На підставі структурного аналізу однокомпонентних антонімних терміноодиниць природничомузейного профілю можна виділити різнокореневі та спільнокореневі антонімні пари. У різнокореневих термінах-антонімах значення протилежності реалізується шляхом семантичного протиставлення різнокореневих морфем. Прикладами цього типу антонімії слугують такі антонімні пари: *височина – низовина, народжуваність – смертність* та ін. Спільнокореневі однокомпонентні терміни-антоніми у досліджуваній терміносистемі представлені антонімними парами, значення протилежності яких виражено префіксами: *панцирні – безпанцирні, реставрація – дереставрація, парнокопитні – непарнокопитні, хвостаті – безхвості* та ін.

За частиномовним вираженням в українській терміносистемі музейництва природничого профілю антонімні однокомпонентні терміни, як і протиставлювані номінації в загальноживаній мові, належать до однієї лексико-граматичної категорії: іменникові (*еміграція – імміграція, інтер'єр – екстер'єр, реставрація – дереставрація* тощо), субстантивовано прикметникові (*панцирні – безпанцирні, хвостаті – безхвості, хребетні – безхребетні* тощо).

В українській терміносистемі природничомузейної справи функціонує велика кількість антонімних терміносполук із протиставлюваними значеннями. Відповідно до типу протилежностей, що виражають антоніми терміносистеми природничомузейної справи, на семантичному рівні розрізняють такі їхні типи:

1) терміни-антоніми, що виражають комплексну протилежність: *препарати мокрі – препарати сухі, тварини теплокровні – тварини холонокровні* та ін.;

2) терміни-антоніми, що виражають контр-адикторну протилежність: *перетворення повне – перетворення неповне, ресурси відновні – ресурси невідновні, чинники біотичні – чинники абіотичні, монтаж експозиції – демонтаж експозиції* та ін.;

3) терміни-антоніми, що виражають векторну протилежність: *акт прийняття – акт передачі, монтаж виставки – демонтаж виставки, монтаж експозиції – демонтаж експозиції* та ін.

4) терміни-антоніми, що виражають контрарну протилежність: *ектодерма – мезодерма – ентодерма, рослини однорічні – рослини дворічні – рослини багаторічні* та ін.

За походженням протиставлювані компоненти антонімних терміносполук можуть бути питомими (*препарати мокрі – препарати сухі, продукція первинна – продукція вторинна, тварини теплокровні – тварини холонокровні* та ін.) та запозиченими (*тварини гомойотермні – тварини пойкилотермні, симетрія білатеральна – симетрія радіальна* та ін.).

Як бачимо, антонімії належить важлива роль в організації терміносистеми природничомузейної справи. Антонімні відношення сприяють глибокому проникненню в зміст протиставлюваних понять, дають змогу цілісно та системно сприймати наукову інформацію, визначаючи місце кожного терміна.

Універсальним засобом ієрархічної організації певного тематичного угруповання, яка відображає взаємозалежність між родовим і видовим поняттями є гіперо-гіпонімна парадигма. Гіперо-гіпонімію розглядають як відношення терміноодиниць, в основі яких лежить логіко-семантична субординація, що передбачає охоплення чи виключення понять: загальне – конкретне, рід – вид, ціле – частина. Гіпероніми й гіпоніми утворюють відкриті гіпонімні ряди, кожен із яких має один гіперонім, що позначає загальне поняття, та один або більше гіпонімів, підпорядкованих цьому гіпероніму.

Гіперо-гіпонімні відношення в терміносистемі природничомузейної справи – це системні відношення між спеціальними поняттями, які, пронизуючи всю термінну систему, класифікаційно структурують та впорядковують усі її елементи. З огляду на типологію *колекцій* розрізняють: за типом функціонування (*колекція віртуальна*); 2) за тематичною спрямованістю (*колекція еталонна, колекція систематична, колекція таксономічна, колекція тематична*); 3) за меморіальним значенням (*колекція персональна, колекція меморіальна*); 4) за навчальною метою (*колекція навчальна*) 5) за приналежністю (*колекція приватна*). Аналогічно поняття *фонд* конкретизують видові поняття за окремими ознаками: за призначенням (*науково-допоміжний фонд, обмінний фонд, основний фонд*) та галузевим спрямуванням (*ботанічний фонд, геологічний фонд, ентомологічний фонд, зоологічний фонд, палеоботанічний фонд, палеозоологічний фонд, палеонтологічний фонд*).

Українська терміносистема природничомузейної справи містить певну кількість термінів, що мають голо-партитивні зв'язки, тобто відношення

«частина – ціле». У складі досліджуваної терміносистеми відношеннями частина – ціле поєднані такі терміноодиниці, наприклад, музейні приміщення: *зал колекційний, зал виставковий, зал вступний, зал меморіальний, фондосховище* та ін.; музейні працівники: *експозиційник, лектор-екскурсовод, музейний доглядач, препарататор-таксидерміст, реставратор, фондовик, художник експозиції* тощо.

Таким чином, гіперо-гіпонімні відношення є фундаментальним типом парадигматики, за допо-

могою яких структурується словниковий склад галузевої терміносистеми. Семантика гіперонімів формує своєрідну мікросистему термінів, значення яких перебувають у співзв'язку з іншими елементами.

Отже, українська терміносистема природничо-музейної справи становить сформовану підсистему літературної мови, яка репрезентує відповідну систему понять і характеризується добре розвинутою тематичною, лексико-семантичною, генетичною та структурною організацією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Борисов В. А. Системна організація термінів управління в галузі освіти. *Закарпатські філологічні студії*. 2019. № 12. С. 15–19.
2. Вереш М. Т. Загальна лінгвістична характеристика християнсько-богословської терміносистеми. *Термінологічний вісник*. 2013. Вип. 2 (2). С. 104–107.
3. Вознюк Г. Л. Термінологічна лексика в системі професійного мовлення : методичні вказівки та завдання. Львів : Львівська політехніка, 2013. 92 с.
4. Гапонова Л. Є. Іншомовні запозичення в українській криміналістичній термінології. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія : Мовознавство*. 2010. № 11. Вип. 16. С. 85–90.
5. Дорошенко С. Специфіка структури галузевих терміносистем (на прикладі української термінології нафтогазової промисловості). *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія : Проблеми української термінології*. 2016. № 842. С. 55–58.
6. Климишин О. С. Природничо-музейна термінологія : словник-довідник. Львів : Державний природознавчий музей НАН України, 2003. 244 с.
7. Мар'янюк Я. Лексико-семантична характеристика української термінології дизайну. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія : Проблеми української термінології*. 2013. № 765. С. 106–109.
8. Ментинська І. Лексико-генетичні особливості сучасної комп'ютерної термінології. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія : Проблеми української термінології*. 2014. № 791. С. 71–74.
9. Опанасюк М. М., Кухарчук Г. В. Словотвірні-структурні особливості технічної термінології. *Лінгвістичні дослідження* : збірник наук. праць. 2007. Вип. 23. С. 36–40.
10. Польщикова О. Синонімія в українській телекомунікаційній термінології. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія : Проблеми української термінології*. 2010. № 675. С. 42–44.
11. Пономарьова Л. В., Чуднова Ю. І. Структурні особливості комп'ютерних термінів української та російської мов. *Збірник наукових праць «Нова філологія»*. 2020. Т. II. № 80. С. 140–144.
12. Шапран Д. Особливості семантичної організації української маркетингової терміносистеми. *Лінгвістичні студії* : зб. наук. праць. 2010. Вип. 20. С. 187–190.
13. Шелепкова І. М. Структурно-семантична характеристика української економічної термінології на сучасному етапі розвитку. *Молодий вчений*. 2016. № 12. С. 392–396.

REFERENCES

1. Borysov V. A. Systemna orhanizatsiia terminiv upravlinnia v haluzi osvity [Systematic organization of management terms in the field of education]. *Zakarpatski filolohichni studii*. 2019. № 12. S. 15–19 [in Ukrainian].
2. Veresh M. T. Zahalna linhvistychna kharakterystyka khrystyiansko-bohoslovs'koi terminosystemy [General linguistic characteristics of the Christian-theological terminology]. *Terminolohichni visnyk*. 2013. Vyp. 2 (2). S. 104–107 [in Ukrainian].
3. Vozniuk H. L. Terminolohichna leksyka v systemi profesiinoho movlennia : metodychni vkazivky ta zavdannia [Terminological vocabulary in the system of professional speech: guidelines and tasks]. Lviv : Lvivska politekhnikha, 2013. 92 s [in Ukrainian].
4. Haponova L. Ye. Inshomovni zapozychennia v ukrainskii kryminalistychnii terminolohii [Foreign language borrowings in Ukrainian forensic terminology]. *Visnyk Dnipropetrovskoho universytetu. Seriiia : Movoznavstvo*. 2010. № 11. Vyp. 16. S. 85–90 [in Ukrainian].
5. Doroshenko S. Spetsyfyka struktury haluzevykh terminosystem (na prykladi ukrainskoi terminolohii naftohazovoi promyslovosti) [Specifics of the structure of branch terminology systems (on the example of Ukrainian terminology of the oil and gas industry)]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnikha»*. Seriiia : Problemy ukrainskoi terminolohii. 2016. № 842. S. 55–58 [in Ukrainian].
6. Klymyshyn O. S. Pryrodnycha-muzeina terminolohiia : slovnyk-dovidnyk [Natural-museum terminology: dictionary-reference book]. Lviv : Derzhavnyi pryrodoznavchyi muzei NAN Ukrainy, 2003. 244 s [in Ukrainian].
7. Marianko Ya. Leksyko-semantychna kharakterystyka ukrainskoi terminolohii dyzainu [Lexical and semantic characteristics of Ukrainian design terminology]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnikha»*. Seriiia : Problemy ukrainskoi terminolohii. 2013. № 765. S. 106–109 [in Ukrainian].

8. Mentynska I. Leksyko-henetychni osoblyvosti suchasnoi kompiuternoї terminolohii [Lexico-genetic features of modern computer terminology]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika». Seriia : Problemy ukrainskoi terminolohii*. 2014. № 791. S. 71–74 [in Ukrainian].

9. Opanasiuk M. M., Kukharchuk H. V. Slovtvorno-strukturni osoblyvosti tekhnichnoi terminolohii [Word-forming and structural features of technical terminology]. *Linhvistychni doslidzhennia : zbirnyk nauk. prats*. 2007. Vyp. 23. S. 36–40 [in Ukrainian].

10. Polshchukova O. Synonimiia v ukrainskii telekomunikatsiini terminolohii [Synonyms in Ukrainian telecommunication terminology]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika». Seriia : Problemy ukrainskoi terminolohii*. 2010. № 675. S. 42–44 [in Ukrainian].

11. Ponomarova L. V., Chudnova Yu. I. Strukturni osoblyvosti kompiuternykh terminiv ukrainskoi ta rosiiskoi mov [Structural features of computer terms of Ukrainian and Russian languages]. *Zbirnyk naukovykh prats «Nova filolohiia»*. 2020. T. II. № 80. S. 140–144 [in Ukrainian].

12. Shapran D. Osoblyvosti semantychnoi orhanizatsii ukrainskoi marketynhovoї terminosystemy [Features of the semantic organization of the Ukrainian marketing terminology]. *Linhvistychni studii : zb. nauk. prats*. 2010. Vyp. 20. S. 187–190 [in Ukrainian].

13. Shelepko I. M. Strukturno-semantychna kharakterystyka ukrainskoi ekonomichnoi terminolohii na suchasnomu etapi rozvytku [Structural and semantic characteristics of Ukrainian economic terminology at the present stage of development]. *Molodyi vchenyi*. 2016. № 12. S. 392–396 [in Ukrainian].